

Una mala costum

En aquest mon no hi ha ningú que sigui perfecte: es aquest un principi que no necessita de cap demostració, es una d' aquelles veritats de Pero Grullo, com dirían els castellans.

Ara bè; de que aixó sigui cert, com ho es, ¿s' en desprén que un no tingui 'l dever de buscar el *summum* de perfecció possible dintre lo limitat de la nostra naturalesa? De cap de las maneras.

Y en efecte; l' home no deu esser rutinari, tè d' obrar sempre segóns las circumstancias, aprenent lo que l' experiència li ensenya. D' aquí ve que 'l que 's dedica per espay d' alguns anys á quelcom ofici, á quiscuna ocupació, á la curta ó á la llarga, com vulgarment se diu, arriba á esser casi perfet, més ó menos prompte segons las sèvas naturals aptituts, en l' excercici d' aquesta ocupació ó d' aquell ofici.

Aixó si no 's deixa portar per la rutina, ja que quan aquesta arriba á ensenyorirse d' una persona, allavors en compte de perfeccionarse se fa víctima de certas costums que, sense que puguin ser calificadas de perniciosas, venen, n' obstant, á produhir resultats que son funestos moltas de las vegadas. Y com més fácil sigui 'l corretjirse'n d' ellas, més gran es la culpa que tenim de no intentarho.

Me refereixo, entre altres, á lo extés qu' es avuy dia l' hábit adquirít pe 'ls carreters en general y en particular per alguns pagesos, d' adormirse involuntariament alguna vegada, mes casi sempre voluntariament, al conduhir els carros tan prompte com se troban en las carreteras y bons camins, deixant que las caballerías vagin á la bona de Dèu. Els que tal fan demostren una temeritat digna, per cert, de millor causa.

Tal volta trobaréu que es ridícul que m' ocupi d' aquest assumpto, al qual li atribuiréu, sens dupte, poca importancia. Mes si bè 's considera, veuréu que realment es més important de lo que sembla, tenint en compte 'ls perills en que 's posan els que s' adormen dirigint els carros y las molestias que ocasionan continuament.

Y á la vritat; ¿en quants cassos s' haureu trobat de tenir de baixar del vostre vehícul pera fervos lloch vosaltres mateixos, gracias á la *tranquilítat* (pera no donarhi un altre nom) del que vos precedeix, no valenthi 'ls crits que li dirigiu per despertarho?

En altres païssos més práctichs que 'l nostre, á Fransa per exem-